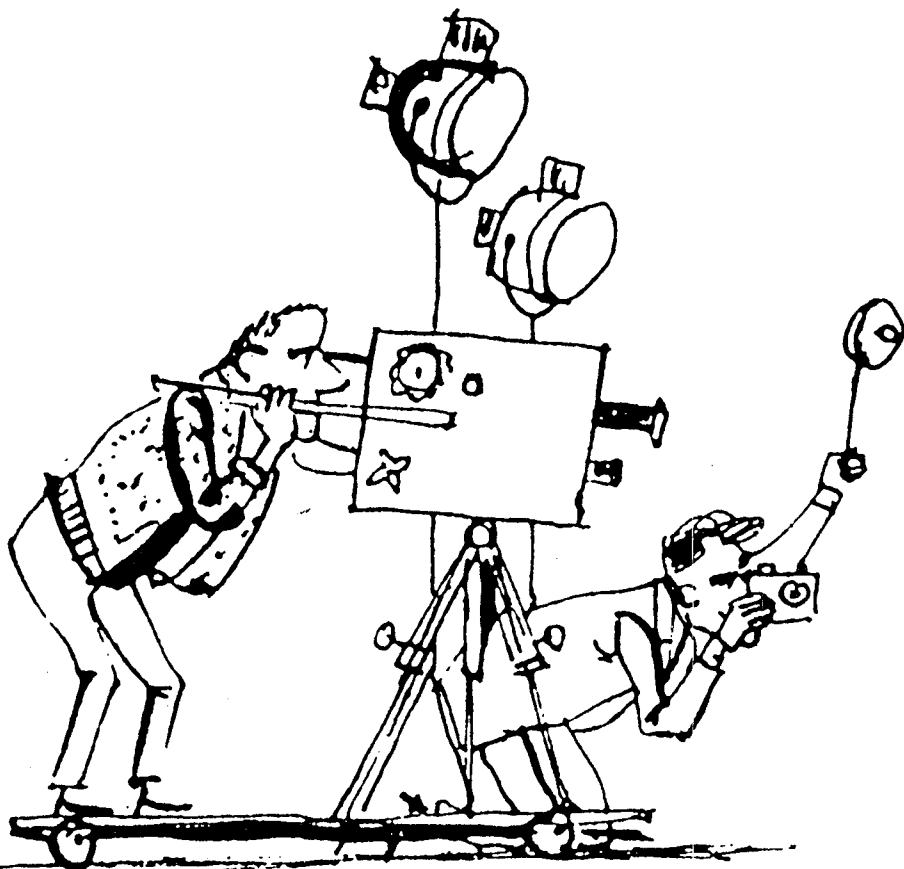
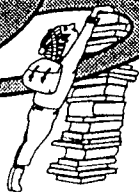

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poliográf

XII. évfolyam 2. szám 2002. október 9.

EMLÉKEZTETŐ

Az Iskolatanács 2002. szeptember 24-i üléséről

Jelen voltak:

	Szülők	diákok
M&Ms	Krúdy István	Szőke Bea
JAM	-	Dominik Rita
ALfonZOO	-	Balogh Dávid
Kabaré	-	Kanev Adrienn
AnZsu	-	Bródy Gábor
Poly-P	-	-
AttiTüd	-	Csata Gergely
GézAndGúz	-	Baranyai Eszter
Afro(Poli)sz	-	Krisztián Erika
(m)Aster-X	-	Oláh Panni
Monopoli	-	-
M.O.N.D.	Debreceni István	SchepácZ András
NincsZsák	Jeney Sarolta	-
27-eS	Szabó Beatrix Szabó Domi	
BalhéSOK(K)	Csillag Zoltánné	Sárközy Zsolt
Interzívó.	-	Nagy Bence
Pöpec		Újlaki Annamária
Marketing		Kristóf Károly
Griff		-
Tanerők:	Jakab Judit, Láng Andrea, Lendvai Györgyi	
Vendég:	Csoncsi, Szabó László	

Napirendek:

1. Bemutatkozás
2. Az Iskolabírószág titkárának beszámolója (ld. melléklet)
3. Az IT-díjjal kapcsolatban felmerült problémák (előterjesztő: Oláh Panni, SchepácZ András, Szabó Domi)

Az előterjesztők úgy vélték, hogy a szülők szavazatai az iskolai jelöltekre nem megalapozottak, mert: nincs, nem lehet elegendő információjuk az iskolai életről. A további hozzászólások a következőket vetették fel:

a diák díjazottakról a diákok döntsenek

a (nem létező) DÖK és a tanárok tudnának csak megindokolható döntéseket hozni

a jelölés feltétele azonos szempontok szerinti írásbeli indoklás legyen

kétfordulós legyen a díjazás odaítélése: a jelöltek kampányolnának maguk mellett, majd az elhangzottak alapján az IT titkosan döntene

a jelölés kapjon nagyobb publicitást: az osztályfőnökök osztályidőn tájékoztassák osztályukat a jelölés lehetőségéről, módjáról

az írásbeli indoklással kísért jelölés mellett szóban is hangozhassanak el érvek a szavazás előtt.

Az IT azt a házi feladatot adta valamennyi tagjának, hogy gondolkodjon el a fenti kérdéseken, és lehetőleg írásban tegyen javaslatot (október 21-ig), merre és milyen feltételekkel mozduljunk el a díjazás ügyében. Konkrét ötletekre lenne szükség a díjazás publicitására.

nak módjáról, a jelöltállítás indoklásának egységes kritériumairól, ill. a szóbeli jelölés feltételeiről.

4. A szabad órára járásról (előterjesztő: Oláh P., SchepácZ A., Szabó D.)

Az „örök téma” felvetőit az izgatja, hogyan lehetne a szabad órára járást valamilyen formában újraéleszteni. „Mi az IT véleménye egy, a régi rendszerhez hasonló, de több korlátozó és ellenőrző, a tanulmányi eredményeket és az életkort figyelembe vevő új rendszerről?”

A következő válaszok fogalmazódtak meg:

A szabad órára járás történetét megírta Varga Adrienne. A dolgozata legyen hozzáférhető az iskola honlapján minden érdeklődőnek!

A szabad órára járás hívei hívjanak össze egy fórumot azoknak a diákoknak (és szülőknek), akiket érdekel a Politechnikum arculatát valaha meghatározó rendszer! Közösen alakítsák ki álláspontjukat!

Írjanak egy beadványt a Huhogásnak! Petíciójukból derüljön ki, hogy mit kérnek és mit kínálnak, valamint hogy kinek a nevében emelnek szót.

Nem elég általánosságban tanácsot kérni a Huhogástól a kérdésben; konkrét kérdést és felajánlást vagy azok reális alternatíváit kellene a Huhogás tagjaival véleményeztetni, megszavaztatni.

Talán a Diákönkormányzat megalakulását is segíthetné ez a közös cél.

5. A jelenléti ívről

Az iskolapolgárok közül sokan fájlalták a jelenléti ívek eltűnését. A következő szempontok merültek fel a jelenléti ívvel kapcsolatban:

Habár funkciója megszűnt (mint ahogy a szabad órára járás jogával sem rendelkezik egy tanuló sem korlátlanul), de az iskola önazonosságához tartozott.

A másságot jelentette.

Volt, akit visszatartott a késéstől; egy-két perccel a csengetés előtt ért az iskolába az aláírás miatt.

Az osztályfőnökök adminisztrációját nehezíti.

Az osztályfőnökök egy részét megfosztja attól az információtól, hogy tudja, ki van benn az osztályából az iskolában.

A jelenléti ív eltűnése a Politechnikum „normalizálódásának tünete”; az arculatvesztés egyik jele.

Az IT azt kéri a jelenléti ív megszűnéséről határozó Szakmai Bizottságtól, hogy vizsgálja felül döntését az egyhónapos gyakorlati tapasztalatok, vélemények figyelembevételével.

Legközelebb 2002. október 29-én találkozunk. A levezető elnök SchepácZ András lesz, a jegyzőkönyvet pedig Szabó Domi készíti majd. A témák között szerepel majd: a pedagógiai vezető beszámolója az iskolában zajló infrastrukturális fejlesztésekről az iskolarádió „zaj” szintjéről az iskolai díjakról és még ki tudja, miről.

Pest, 2002. szeptember 24.

Lendvai Györgyi, IT-titkár és Jakab Judit, jegyző

Melléklet

ISKOLABÍRÓSÁGI BESZÁMOLÓ - 2001/2002-es tanév (Rövidített változat)

Az IB tagja voltak: - Diósi Alojzia
- Földesiné Hartmann Ibolya
- Szabó László, titkár
- Veres Gábor

Panaszoltak száma: 34 tanuló ügyében jártunk el. Voltak „visszajáró lelkek”, vagy a Bíróság által visszarendelt tanulók. (Tavaly 73 tanuló ügyében jártunk el, de akkor még a 15 órás igazolatlan esetek automatikusan bíróságra tartóztak.)

Panaszosok köre: Többnyire osztályfőnökök, szaktanárok, néhány esetben az informatika-munkacsoport. Egy ízben a pedagógiai - vezető.

Tárgyalások száma: 42 feljelentés ügyében 14 alkalommal állt össze a bíróság. Alkalmanként átlagosan három tanuló esetében, de volt rá példa, hogy egy időben 5 tanuló ügyében folyt eljárás.

Tárgyalások gyakorisága: A tavalyinál is feszesebb volt az év. Október közepe óta gyakorlatilag folyamatosan napirenden voltak ügyek, jellemző, hogy még júniusban is volt két ízben tárgyalás.

Fellebbezés: 2 alkalommal született kizárás esetben. Egy ízben felmentés született, a másik esetben a másodfokú határozat maradt helyben.

Ügyek típusai és gyakoriságuk:

1. Igazolatlan órák száma: 15 órát meghaladó késések vagy testkultúra órai hiányzások: 9 tanuló. Tavaly 29 tanuló 25 alkalommal.

2. Dohányzás: 5 tanuló. Tavaly 18 esetben! Remélhetőleg nem az ellenőrzés lazult vagy ügyek sikkadtak el (és biztosan nem változtak meg a középiskolai korosztály dohányzási szokásai sem), hanem jól működnek és kellő visszatartó erővel bírnak az automatikus feljelentést megelőző több lépcsős mechanizmusok is, úgy, mint első esetben a gyermek figyelmeztetése, másodsor a szülő értesítése és esetleg az ügy osztálybíróság körében való kezelése.

3. Precedens nélküli ügyek: Egy tanuló esetében. Sebestyén Krisztián: obszcén feliratok terjesztése, uszító, faji gyűlöletkeltő magatartás miatt. Esetében kizárás határozat született másodfokon is.

4. Precedens ügyek: Órai magatartás, tanulói engedetlenség, tanulmányi szerződés nem teljesítése, italozás táborban, illegális szoftver használat.

+1. 15 órás megállapodás 17 tanuló ügyében kötött. (Az IB titkárhoz beérkezett dokumentumok alapján.)

Tapasztalataim az idén bevezetett megállapodásokról:

A hozzám visszaérkezett tanári kérdőívekből kiderült, hogy az iskola sajátos pedagógiai rendszerébe jól illeszkedő eljárásról van szó, és ami fontos, hogy az esetek többségében volt visszatartó ereje a megállapodásoknak – az igazolatlan órák nem szaporodtak tovább drámai mértékben, de legalább is nem érték el a 24. órás automatikus feljelentés küszöbét.

Büntetés típusok, mellékbüntetések és előfordulásai (esetenként összevonva is megjelennek egy-egy határozatban):

1. Figyelmeztetés: 7
2. Megrovás: 16
3. Szigorú megrovás: 3
4. Felfüggesztett kizárás: 3
5. Kizárás: 1
6. „Fekete lista” (késő lista): 1
7. Tanulmányi szerződés: 5
8. Magatartási szerződés: 8
9. Beszámolási kötelezettség a bírónak az eltelt időszakról: 2
10. Vizsgalehetőség megvonása: 4
11. Nevelő céltzatú „társadalmi munka” (munka terápia): 2

A következő tanévre – részben vagy egész évben - hatályos határozatok:

13 tanuló esetében. Követésük jövőre nagy figyelmet igényelnek az osztályfőnököktől, szaktanártól, bírótól és a bíróság titkártól.

A bíróság tanári oldala idén év elején és év végén ülésezett. Szeptemberben apró tartalmi módosításokat hajtottunk végre SZMSZ-ünkön. Év végén az elmúlt időszak tapasztalatait elemeztük, illetve a jövő tanévre vonatkozóan további tartalmi, eljárásbeli és technikai (az adminisztrációt egyszerűsítő racionálisabb) újításokat fogalmaztunk meg.

Diósi Alojzia (IB tag) kiegészítő gondolatai a beszámolóhoz:

Számítani lehet a jövőben az ügyek további növekedésére, különös tekintettel az órai viselkedéssel, tanulmányi munkával kapcsolatos esetekre, mivel egyrészt növekszik az iskola tanulói létszáma, másrészt kifutottak azok a gyerekek is, akik még a szabad órára járás rendszerében nőttek fel. Akiknek még megvolt a lehetőségük, hogy a tanóra helyett igazoltan maradhassanak kint az órákról.

Fenti beszámoló és hozzászólás a 2002. június 24-ei Huhogáson hangzott el. A jelenlévő 38 kolléga 37 igen szavazattal 1 tartózkodás ellenében a beszámolót elfogadta.

Politechnikum, 2002. június 24.

Szabó László IB titkár

Kedves KPTV-munkatársak!

A múlt havi *Ptitoraf* ban – eléggé el nem ítéhető módon – nem szerepelt a ti nevetek az év kitüntetettjei között. Ne haragudjatok ezért. Kárpótlásul és bocsánatkérésem jeléül fogadjátok a mostani *Ptitoraf* címlapját.

A szerk.

A Testkultúra Munkacsoport

PÁLYÁZAT-OT

hirdet a Tornaház délutáni sportcélú használati jogáért

A pályázat célja: A tömegsport támogatása.

A pályázat résztvevői: A Politechnikum iskolapolgárai (diákok, tanárok, dolgozók), egyének és csoportok.

Pályázható helyek: A Tornaház összes szabad terme (nagyterem, „többcélú”, kondi, kisterem) és az I. negyedre az udvari sportpálya („ketrec”). A tanórák, a Poli-kalendáriumban előre meghirdetett nagyobb sportrendezvények, az időszakos házibajnokságok és a rendszeres gerinctorna foglalkozások elsőbbséget élveznek, lebonyolításuk alatt a nagyterem, a többcélú terem és a kisterem foglalt.

Pályázható időszak(ok), nap(ok), időpont(ok): Általában a tanítási idő után, legkésőbb 17 óráig. A már biztosan foglalt időpontok: kedd 7. óra (többcélú terem: gerinctorna), és szerda 7. óra (egész Tornaház).

Pályázni minimum egy negyedévre és maximum egy félévre lehet. Amennyiben egy adott „kör” a pályázat folyamán elnyert időponton túl is működtetni kívánják a nyertes pályázók, akkor még az idő „lejárta” előtt hosszabbítási szándékukat újra jelezniük kell. Ekkor az eltelt időszakról szóló részletes beszámolót is mellékelni kell a kérelemhez.

További tudnivalók:

A nem megfelelően működő „körök” (rendszerelenség, létszám hiánya - lanyhuló érdeklődés) „helye” megszűnik. Igény esetén egy „újabb” kap lehetőséget. Az idő előtt megszűnt szakkör résztvevői - felelőségük súlyának megfelelően - egy újabb pályázat esetében hátránnyal indulhatnak.

Minden saját hibából, gondatlanságból elkövetett károkozásért az igénybevevő(k) tartoznak felelőséggel.

A pályázat benyújtásának határideje: szeptember 20., péntek volt,

de a pályázat után a szabadon birtokolható helyszíneken és időpontokban akinek kedve, ideje van, sportolhat.

A pályázat elbírálása: Határidő után hamarosan, de legkésőbb 3 munkanapon belül. **Határidő után folyamatosan lehet pályázni, azonban már csak a 20-áig beérkezett pályázatok elbírálása után szabadon maradt helyekre, „érkezési” sorrendben.**

Pályázati Űrlap igényelhető a Testkultúra-munkacsoport bármely tagjától.

Hát akkor sportra fel!

Politechnikum, 2002. szeptember 10.

Sportbaráti üdvözléssel a Testkultúra-munkacsoport

A TIZENNEGYEDIK

Negyvenkétezer-százkilencvenvenöt méter. Másképp 42 km és 195 méter. Futva!
Eddig 13-an teljesítették a Poliból.

Lássuk őket:

- ☐ Szabó László (Tanerő) – 1995
- ☐ Colin Hackett (Tanerő) – 1995
- ☐ Kocsis Péter (Tanerő) – 1996
- ☐ Monár Lajos (Tanerő) – 1996
- ☐ Fehér Ferenc (első Á) – 1996
- ☐ Szécsi Gábor (első Á) – 1996
- ☐ Barna Norbert (első Á) – 1996
- ☐ Szendi Zsolt (első Á) – 1996
- ☐ Spangli Sándor (KorCs.) – 1996
- ☐ Major Árpád József (EGON) – 1997
- ☐ Horváth Róbert (Tanerő) – 1998
- ☐ Schittler Mátyás (Hadosztály) – 1998
- ☐ Fehér György (első Á) – 1998

És most csatlakozott a nagy nevű elődökhöz:

Kővári Péter (Tanerő) – 2002. szeptember 29.

Gratulálunk!

A LABDARÚGÓ HÁZIBAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE

1. **Tanerő**
2. **MOND**
3. **Monopoli**

A torna legjobb játékosa: **Szőnyei Dávid** – Monopoli

A torna gólkirálya: **Kővári Péter** – Tanerő (17 gól)

Az eredményekhez és a sportszerű játékhoz a testkultúra mcs. nevében gratulál minden résztvevő játékosnak:

Kővári Péter

TANÁR- DIÁK SPORTMÉRKÖZÉSEK (OKT. 12.) EREDMÉNYEK

- NŐK -

DIÁK	SPORTÁG	TANÁR
3	Labdarúgás	0
12	Kosárlabda	15
1	Röplabda	2
6	Floor-ball	2
2 - 0 - 2	GYŐZELEM - DÖNTETLEN - VERESÉG	2 - 0 - 2

- FÉRFIAK -

DIÁK	SPORTÁG	TANÁR
1	Labdarúgás	2
11	Kosárlabda	20
0	Röplabda	2
6	Floor-ball	2
4 - 0 - 3	GYŐZELEM - DÖNTETLEN - VERESÉG	3 - 0 - 1

- ÖSSZESÍTETT EREDMÉNY -

DIÁKOK: 3 GYŐZELEM TANÁROK: 5 GYŐZELEM

Így lehetett, hogy idén a vándorkupát a NŐK-nél a diákok és a Tanerők megosztva, a FÉRFIAK-nál a Tanerők nyerték el.

Gratulálók minden résztvevőnek és a kedves szurkolóknak. Köszönet a kapitányoknak a csapatok szervezéséért és irányításáért. Preiszner Nórának és Csécs Lettynek a plakátokért és a hangulataért, Fáncsi Évának a buzgóságáért, amit a Tanerők mozgósítása érdekében fejtett ki.

És külön köszönetem Fábíán Péternek, Molnár Csabának, Kövári Péternek és Fekete Ádámnak, akik mind a négy sportágakban végig pályán voltak (csere nem lévén).

Szabó László, főszerző

ISMÉT SÍTÚRA!

A sítúra helye: Ausztria, Gerlitztenhaus- Annenheim

Időpontja: 2003. március 8-13., (szombattól - csütörtökig 6 nap / 5 éjszaka)

Utazás: Neoplan autóbusszal (500 km)

Sípályák: 1500-2000 m magasan, amelyet rendszeresen karbantartanak, hóágyúznak, minden tudásszintnek megfelelnek.

Sibérlet: 5 napos

Elhelyezés: Hotel Gerlitztenhaus-ban, 2, 3, 4, 5 ágyas, mosdós szobákban. A házban van közös helyiség, étterem is, amely egyben klubterem, közös wc, zuhanyzó.

Ellátás: Félpanzió (kontinentális reggeli+2 fogásos vacsora)

Síoktatás: Kötelező a tudásszintnek megfelelően, szakképzett oktatókkal.

Amennyiben snowboardoznál, akkor is kell magaddal hoznod sífelszerelést!

Költségek: Szállás+félpanzió 19.000 Ft/fő

Sibérlet	15 éves korig	10.000 Ft/fő
	23 éves korig	18.000 Ft/fő
	23 éves kor fölött	26.000 Ft/fő

Autóbusz 8.000 Ft/fő

Biztosítás 1.700 Ft/fő/6nap

Síoktatás 4.000 Ft/fő

Összköltség 15 éves korig (1988.III.13. után született) 42.700 Ft/fő

15-23 éves korig (1980.III.13.-1988.III.13.) 50.700 Ft/fő

23 év fölött (1980.III.13. előtt született) 58.700 Ft/fő

Ha nincs sífelszerelésed (sicipő, siléc, síbot), akkor a kölcsönzés díja: 5000 Ft/fő/6nap

Lehetőség van a Szociális Bizottsághoz (Szoc. Biz. Titkár: Murányi Natália) fordulni kedvezményért legkésőbb október 14-ig (hétfő), de jelentkezéskor ebben az esetben is be kell fizetni az első részletet. (Szoc. Biz. adatlapot a Gazdasági Irodából lehet igényelni.)

A befizetés módja, ütemezése:

I. 10.000 Ft jelentkezési díj befizetése október 4-ig (péntek)

II. 20.000 Ft befizetése november 8-ig (péntek)

III. A hátralévő összeg kiegyenlítése december 6-ig (péntek)

Sok jelentkező esetén a befizetési sorrend számíthat!

Minden befizetést a Gazdasági Irodában kell megtenned, ahol a tájékoztató mellé adott kitöltött adatlapot is le kell adnod. Jelentkezésed csak így tudjuk elfogadni. Jelentkezésed (befizetésed) mellé kapsz 1 db „Részvételi feltételek” nyomtatványt, ami tartalmazza a lemondási feltételeket is (jó, ha tájékozódasz felőle!).

Nápirend: közös reggeli,

délelőtt oktatók irányításával folyik az oktatás,

délután újra oktatás,

este vissza a szállásra, vacsora, közös esti program

Ez a tábor egy speciális, kiegészítő sportolási lehetőség a testkultúra-órákhoz, éppen ezért a síelés és a hozzá kapcsolódó programok kötelezőek.

További információért fordulj hozzám.

Politechnikum, 2002. szeptember 24.

Lóczi Edit, szervező

Védett épületek:

KÖZGAZDASÁGI POLITECHNIKUM BUDAPEST, IX. ker., Vendel u. 3.

A mai Közgazdasági Politechnikum Vendel utcai két épületét 1897-ben emelték Kiss István tervei alapján. Kezdetben a Budapesti Első Gyermekmenhely Egylet Központi Intézeteként működött.

A Budapesti Első Gyermekmenhely Egyletet külföldi példák nyomán az 1870-es években alapították a Fővárosi Tanács, magánszemélyek és legnagyobb részben Károlyi család anyagi támogatásával. Az Egylet az ápolásra szoruló gyermekek segítségét, gondozását tűzte ki céljául. Elsősorban a külvárosokban fejlesztette ki tevékenységét, ahol a szegényebb régiókban kialakult társadalmi szükség a legégetőbb volt. Az Egylet 1872-től saját, Knézits utcai házában működött. Folyamatos fejlődése és megerősödése arra készítette az intézet vezetőit, hogy új, nagyobb épület megépítését vegyék tervbe. Az új épület elhelyezésére a főváros a ferencvárosi Ranolder Intézet mellett egy telket jelölt ki és az építkezéshez 10 000 forintot szavazott meg. 1885-ben az Egyesület elnökének bőkezű hozzájárulásával a szomszédos telket is megvásárolták. 1895-ben fogalmazták meg az építési programot, mely szerint az akkori modern higiénia kívánalmainak is megfelelő, pavilonos rendszerű épületegyüttes kívántak létrehozni. Az épület tervezésével Kiss István építész, műegyetemi magántanárt bízták meg.

Az eredeti elképzelés szerint öt pavilonból álló épületegyüttest terveztek, ahol az egyes szabadon álló épületeket zárt folyosók kötötték volna össze. A komplexum két nagyobb és két kisebb épületből

(ezek közül az egyik - a volt Ranolder felőli - kápolna), valamint egy udvari istállóból állt volna. A korlátozott anyagi lehetőségekhez igazodva azonban csak a Vendel utcai két pavilon valósult meg. A terv úgy módosult, hogy a Központi Intézet működéséhez szükséges funkciók a két megépült tömbben kaptak helyet.

A központi épület eredetileg pince + földszint + emelet kialakítással készült, 4,20-4,55-4,40 méteres emeletmagasságokkal. Szimmetrikus tömegalakítású, az udvarba és az utca felé benyúló rövid oldalszárnyakkal, szimmetriatengelyében lépcsőházzal. A folyosók az épület középső részén az oldalsó traktusban futnak, majd az oldalszárnyon keresztül folytatódnak, biztosítva a kapcsolatot a másik tömb felé. A tengelyes homlokzat igényes téglaburkolattal készült, a pince szinten szegeménsvív, a felsőbb szinteken félköríves záródású nyílásokkal. Az épületet a földszint feletti övparkány, a záróparkány és a nagy ereszparkány vízszintesen tagolják, amit tovább erősít a földszintet hangsúlyozó sávós kialakítású téglaburkolat. Az ereszparkány alatt eredetileg idomtéglaából kialakított, fríz jellegű sáv húzódott. A fríz ritmusához illeszkedett a szarukiosztás, az ereszcsonna rögzítése, de még a hófogórács is, karakteresen zárva le az arányos épületet. Az épület átépítésével új, kevésbé jellegzetes ereszparkányt építettek. Az első emeleti homlokzatot az ablakok mellvédjén növényi ornamentikával és szalagokkal díszített doborműves kerámiatáblák gazdagítják. A pince szintre a gépészeti és kiszolgáló helyiségek kerültek, a magasföldszinten az orvosi és adminisztrációs helyiségek, az emeleten pe-

dig a gyermekek és az apácák hálótermei kaptak helyet.

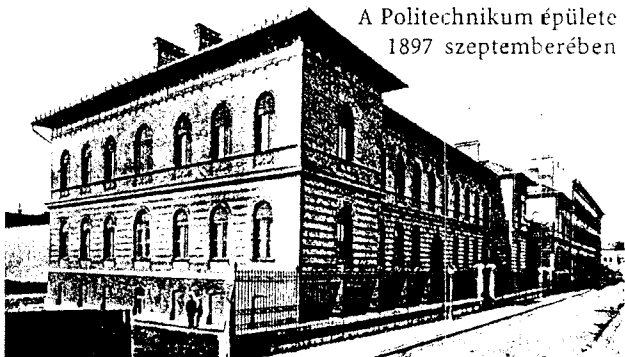
A másik épülettömb a Ranolder mellett helyezkedik el, eredetileg szintén egyemeletes pavilonja az utcavonalon áll. Helyiségei a saroklépcsőházból nyíló központi előtérhez kapcsolódnak. Homlokzatának kialakítása a

központi épülethez igazodó architektúra. Érdekes, hogy a meg nem épült kápolnát ennek az épületnek az emeletén helyezték el az apácák szobái mellett. Az akkori modern technika kívánalmának megfelelően az épületeket központi fűtéssel látták el. A fűtőtestek az ablakfülkékbe elhelyezett "bordázott vaskályhák" voltak. A kellően higiénikus szükséges szellőzést a falban elhelyezett szellőzők és szellőzőkémények, valamint az ablakok felső szárnyaiban elhelyezett szellőzők biztosították.

Az építkezéshez 1896 júliusában kezdtek hozzá és 1897 szeptemberében fejezték be.

A legfőbb anyagi támogató gróf Károlyi Sándorné, Kornis Clarisse grófnőről halála után az intézményt "Klára Gyermekotthon Egyesület"-nek nevezték el. Az első világháború után főleg az anyagi támogatók hiánya miatt az intézmény súlyos válságba került, amelyet a romos épületek állapota is tükrözött. 1937-ben a szomszédos - szintén az Irgalmas Nővérek vezetése alatt álló - Ranolder Nőnevelő Intézettel egyesülve, létrehozták a Ranolder Intézeti "Klára" Nőiipari és Háztartási Felső Leányiskolát. Ekkor gyors ütemben felújították az épületet az új funkcióhoz igazodva. A fellelhető adatok alapján valószínűleg ekkor került

A Politechnikum épülete
1897 szeptemberében

az épületre az eredetihez igazodó telegraphia-architektúrájú második emelet. Az alagsorban a két épület közötti vészátjárót létesítettek.

Az alagsorban a gépészeti helyiségek, konyha, étkező, zuhanyzó; a földszinten és az emeleten tanterem, tanári szobák; a második emeleten mozdulatterem (tornaterem), kápolna és nyelvszobák kerültek elhelyezésre. Érdekes, hogy az első emeleten az oldalsó pavilon és a Ranolder között ajtót vágtak a falba a két épület összekapcsolására. Ma már csak vakajtóként funkcionál, hiszen az épületek más-más intézményeknek adnak otthont.

Az épület a későbbiekben jelentős változáson nem ment keresztül. Említést érdemel a második emeleti folyosó homlokzati síkjából kilógó hővítés, amely megjelenéséből következően valószínűleg a 37-es felújítás után készülhetett.

Az intézményt 1948-ban államosították, ekkor lett Gépipari Technikum és Leánygimnázium. Az épület 1975-től Ipari Szakmunkástovábbképző Intézetként működött. Ma Közgazdasági Politechnikum.

A tervező eredeti elképzelése szerinti telekbeépítés egységével szemben ma egy vegyes kép tárul elénk. A telket DK-ről a Lenhossék utcai iskola falazott kerítése határolja. Az udvaron egy kisebb pavilonhoz kapcsolódó lapostetős raktárpépület és a telekhatáron álló alacsony tetőhajlású irodaépület áll. Az egykoron fel nem épült kápolna helyén a közel-

múltban földszint+emelet kialakítású tornacsarnokot emeltek. A központi épület mögött hangulatos fasor és apró zöld felület szakítja meg az udvar nagyrészt aszfaltozott felületét.

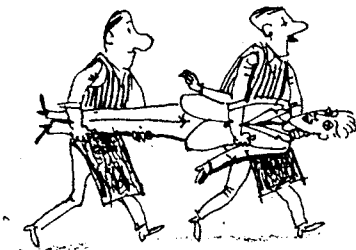
Az épület lényegi változását az eredetihez képest az emeletráépítés jelenti. Építészeti megjelenésében elég jól igazodik az eredetihez. Bár így egy kevésbé szép arányú épület jött létre, magasságban mégis jobban igazodik a szomszédos Leövey Klára Gimnáziumhoz és a Lenhossék utcai általános iskolához. Az épület funkcionális elrendezése az 1937-es átalakítás óta lényegében nem

változott. Az alagsorban a gépészeti helyiségek, konyha, étkező, a földszinten iroda, tanári szoba, stúdió, az emeleteken tanteremk találhatók.

Az épület főbb értékeit az igényesen kialakított, téglaburkolatú homlokzat, a lépcsőház és a főbejárati előcsarnok eredeti ajtóí képviselik.

Források:

- Magyar Mérnök- és Építész Egylet Közlönye 1899.
- Budapest c. folyóirat 1972/5. sz.
- <http://www.semix.hu/vedett07.html>

A nyelvi munkacsoport hírei:

• 7.-8. osztályosoknak országos verseny angolból és németből novemberben. Jelentkezés október 10-ig nyelvtanároknál.

- Lehet Newsweeket rendelni kedvezményes áron.

27 hét	5200Ft
40 hét	7100Ft
52 hét	9000Ft

Herendi Áginnál jelentkezze, ha érdekel.

- Elindult egy kezdő spanyol nyelvtanfolyam hétfőn és szerdán a 7.-8. órában. Még lehet csatlakozni. Megállapodásért keresd Arnold Évát!
- Kezdő francia csoport szerveződik, figyeld a faliújságot a dolgozatos tábla mellett!
- Jövő nyáron újra szervezünk Barnstaple-be (Dél-Anglia) utat az AKG-val közösen. Időpont: 2003. július 1-13. Költség: 250 font tanfolyamdíj + buszki költség. Jelentkezés Arnold Évánál

A ködös Albionban jártunk

Egy nagyon hűvös júliusi reggelén sok AKG-s diák belekarolt pár Polis diákba és felvezették őket egy buszra, s mindezt azzal a céllal tették, hogy megmutassák nekik Shakespeare és az ipari forradalom szülőházát, Angliát.

De ne rohanjunk ennyire előre. Elsőre ez a pár lelkes tanonc csupán a magyar-osztrák határig jutott, ahol vidám várakozásban töltek körülbelül három-négy órát. Persze lehet, hogy nem volt ennyi, de az idő néha elfedi saját magát, és nem engedi látszani igazi méretét. (Elfelejtettem). Mire a Lajtán túlra értünk, természetesen sikerült megismerkednünk testvériskolánk bizonyos tanulóival, és ők nem restelltek bemutatni nekünk saját szokásaikat és hagyományaikat. Persze nem telhet el egy jó, kiadós buszút anélkül, hogy az utasok ne játszanának. Játsoztunk hát mi is. Csoporttársaink bevezettek minket a Himm-Kuplung nevű kártyajáték rejtelseibe. Ennek a játéknak az őse valahol rokon a Kent nevével, amit szerencsére mi is ismertünk, így a pár eltérő szokást bemagolva szinte profizmusig fejlesztettük játéktudásunkat. Egyébként kiderült, hogy páran sok-sok embert ismernek a Politechnikumból, pontosan azokat, akikkel együtt jártak a Rogers nevezetű iskolába. Így hamar akadt közös beszédtemánk. Ekkor már körülbelül Bécsnél járhattunk. Persze a Bécsset elkerülő autópálya-

szakaszhoz is kapcsolódik nem egy kellemes emlék (hanem több is). Például egy egész estét betöltő mozifilm, amit megtekinthettünk az osztrák főváros tövében, mert a körgyűrűn éppen javítási munkákat végeztek, így néha sűrűlt megrengetnünk az álmohatárnak felmagasztalt 15km/órát.

Bécs után toronyiránt haladtunk Németország felé, ahol megcsodáltuk és lefényképeztük a német táj szépségeit, majd besütéledett. Az éjszakai út során megkíséreltünk kinézni az ablakon, de semmi mást nem láttunk csak egy hatalmas szélmalmot meg egy fehér hidat, ami meg is ijesztett, mert a mai napig nem értem, hogy került elő olyan hirtelen, és hogy lehetett olyan nagy.

Még itthon a készülődés során beszélgettünk arról, hogy nagyon örülünk, hogy megcsodálhatjuk Belgiumot és a belga tengerpartot. Persze miután reggel felébredtünk Calaisban, egy életre megtanultuk, hogy mit jelent a szabad határok kifejezés az EU-ban. Nem vettük észre ugyanis, hogy áthaladtunk a határon. Se a német-belgán, se a belga-francián. Így Belgium sajnos kimaradt a mi utazásunkból. Viszont Calais nem. Calais megérdemel pár mondatot. Odaérve az emberben olyasmi érzések keringenek, mint a repülőtereken. Én egyszerűen nem értettem, hogy hogy lehet ekkora dolgokat építeni. Nem csak a hajókról van szó, hanem magukról a „portokról” amikbe beállnak. A legrosszabb, hogy nincs viszonyítási alap, ugyanis amerre a szem ellát, csak ezek a hatalmas dolgok és a tenger van, így fel-

mérhetetlen, hogy mekkorák ezek az építmények igazából.

Aztán felkerültünk a hajóra, ami szintén csodálatra méltó volt, mert éppen akkor kelt fel a nap, és mind a tenger, mind a part gyönyörű szép színekben játszott. A hajó viszont belülről is nagy volt, így jópáran eltévedtünk, és az egyórás út éppen elég volt a négy szint sokszori bejárására, csak a buszunkat nem találtuk. De mire a komp kikötött, meglelt a busz, és felszállva rá áthajtottunk Angliába. Fura érzés volt olyan földön járni, ami nem érintkezik azzal, amelyiken születünk és amelyiken eddig jártunk.

Célunk egyébként a Devon megyében fekvő Barnstaple volt, amelyről az interneten elég sok mindent megtudtunk, így örömmel újságoltuk pajtásainknak, hogy ha halat akarnak venni, akkor érdemes megvárni a hétfőt, mert akkor az egyébként hatalmas nagy piactéren csak azt árulnak. De mielőtt megérkeztünk Barnstaple-be, meglátogattunk még sok híres angol helyet, például a Stonehenge-et vagy Canterbury-t, amiket viszont mindenképpen érdemes látni egyszer. Canterbury-ben láttunk olyan teaházat, amely 1776 óta üzemel ugyanazon falak között, amelyeket még az alapítók emeltek. Láttak a székesegyházat is, csak a kapuban éppen egy szemeteskosci lavírozott, így nem tudtuk igazából megcsodálni.

Azt hiszem, nem túlzok, ha azt mondom, Devon megye legelői egyike a világ legszebb helyeinek. Amerre csak ellátni, dombok emelkednek, a dombokon tehének vagy juhok legelésznek, és mindennek a pikantériáját azok a kerítések adják, amelyek csupa zöld és barna sövényből állnak. Ehhez persze kék ég, fehér bárányszőke és nyirkos, angol időjárás társul.

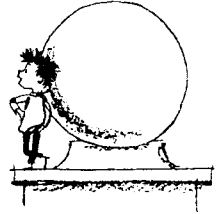
Mikor megérkeztünk Barnstaple-be, ahol a következő két hetet töltöttük, hostszüleink már vártak minket a helyi szupermarket parkolójában. Akkor még nem sejtettük, hogy itt tartózkodásunk alfája és omegája lesz ez a szupermarket. Nem csak az érkezést és az indulást tekintve, hanem az élet minden területét. Mindenhol találkozhattunk ezzel a márkával. Ilyen volt az ebédes dobozunk, a villánk, a joghurtunk, a

filmünk, egyszóval mindenünk. Viszont a családok nagyon rendesek és segítőkészek voltak. Ahol probléma merült fel, másnapra az ottani iskola közreműködésével azt is sikerült megoldani.

Maga a város szintén gyönyörű. Azt hiszem, leírásának lehetne szentelni egy egész

Párlat ot, így csak azt kérhetem az olvasótól, hogy képzelje el a legtisztább, legrendesebb, legbarátságosabb és legangolosabb várost, amit csak el tud, és azt hiszem, az megközelíti Barnstaple-t. Van benne ősi templom ősi sírkövekkel, ősi leány- és legényiskola, két múzeum, hatalmas vásárlóutca, kávézók, teázók, folyópart sétáló utcával, folyó, tízméteres apály-dagályjal. Maga a tipikus angol város. Ugyanis a Föld minden részéről jönnek ide nyaralni, pihenni az emberek. Mind Amerikából, mind Keletről, mind Európából.

Minden nap vagy délelőtt vagy délután órák voltak, amelyeken, ha akart az ember, sokat tanulhatott. Viszont a másik napszakban mindig sikerült elmennünk valamilyen közeli szép helyre. Így voltunk például Tintageiben. Tintagei egy kastély, a legenda szerint Artúr király otthona és ha jól emlékszem, szülő „háza”, de ez nem biztos. Mondjuk a kastély mára elég rossz állapotba került, falainak nagy részén nevetve átlép egy hatéves gyerek, de ami Tintageiben varázslatos, az az a hely, ahova emelték. Két szomszédos hegy - amelyeket egy kis tengeryelv válasz szét - közül a baloldalira (ha hajóval érkezünk, akkor a jobb) épült, pontosan követve a hegy domborulatát. A szárazfölddel egy nagyon keskeny kis ösvény köti össze és rengeteg sok lépcső. Azt hiszem, nem lehetett annak idején könnyű dolog felkapaszkodni oda, de a látvány mindenképpen megérte és megéri mind a mai napig. Jártunk még az angol beach-en is, ahol fürödtünk az óceánban. Megfordultunk egy kis halászfaluban, és utaztunk olyan siklószerű járművön, amelyet semmi más nem hajtott, csak víz. Voltunk a Milky Way-nél, ami egy tejüzemből átalá-

kített Disney Land klón, de remek csúszdái vannak, például a szabadesésből induló BlackHole.

Miután letelt a két hét, sajnos csomagolnunk és jönnünk kellett. Úgy terveztük, hogy hazafelé Oxfordot még meglátogatjuk, és ha befogad, alszunk is ott egyet, majd a másnapot Londonban töltjük, és onnan este indulunk haza. Viszont csomagolás közben érkezett a hír, a londoni metrószak bizony sztrájkon törik a fejüket, és hogy, hogy nem, pont azt a napot választották jogaik megvédésére, amelyiket mi városnézésre. Londont így sajnos ki kellett hagyni. Oxford viszont szédületes volt. Mindenkinek ajánlom. Mindenképpen szánjon rá legalább egy napot! Persze láttuk azt a termet, ahol a Harry Potter ebédlős jeleneteit forgatták. Éppen az ott tanuló diákoknak terítették ebédhez. Nagyon hosszú asztal, rengeteg pohárral és annál ötször több evőeszközzel.

Összegezve, azt hiszem, életem egyik legszebb és legjobb útján vehettem részt a nyáron. Rengeteg minden olyat láttam, ahova biztos, hogy nem megyek el, ha egyéni turistaként zarándoklok oda, arra a földre. Biztos, hogy nem ítélem, milyen Artúr király lábnymaiban lépkedni, és biztos, hogy nem tudom meg, milyen éjjel tízegetykor egy angol pubban egy angol íróval angolul beszélgetni Magyarországról. Egyszóval Anglia jó hely. Mindenkinek javaslom, hogy menjen el oda!

Szabó Domonkos

Angliában voltunk: Csizmás Eszter (Kabaré), Szelecki Dóra (ALfonZOO), Ruttkay Krisztina (ALfonZOO), Ruttkay Zsófia (ALfonZOO), Oravecz Borbála (ALfonZOO), Szabó Domonkos (27-eS), Ádám Norbert (DeHÁT), Schepác András (M.O.N.D.)

Az

ELŐSZOBA GALÉRIJA

2002. október 11-től

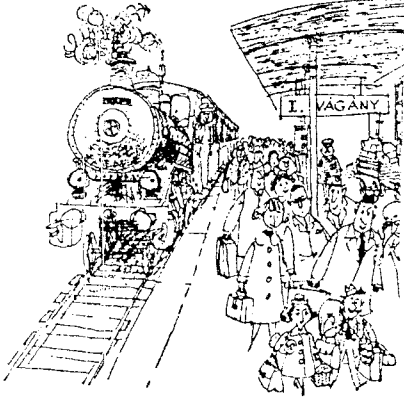
ANGLIAI KÉPEKET

mutat be.

Ha van kedved, Te is kiállíthatod alkotásaidat: festményeidet, szobraidat, fotóidat, csak szólj Juditnak vagy Tibornak!

A nomád táborról

Elmentem nomád táborba.
Megint.
Nem bántam meg.
Megint.

Sokat jelentett nekem ez a tábor.
Sokat.

Azt, hogy az ember(hát igen, erről is eltérő definíciók jutnak az eszembe, na mindegy...) már hány is, te jó ég(!), szóval már vagy 3 éve nem koptatja a Poli padjait ne egy a saját térdét a ketrecben, és a nomád tábor még mindig, és újra meg újra azt tudja nyújtani számára, amire szüksége van.

Talán ettől olyan jó a tábor.
Ha az ember igyekszik nyitott szemmel és szívvel: jelen lenni, olyan értékeket tud megosztani másokkal, úgy tud szeretet adni és kapni, ahogyan – ha hiszitek, ha nem – más közegeben nem nagyon sikerülne.

Sokat jelentett a tábor.
Odafigyelést, egy kicsivel talán több toleranciát, mint általában, és még egy esomó minden mást is, amiről most nem kívánok írni, nem is annyira az unalom

elkerülése végett, mint inkább azért, mert ha ott voltál és érezted, akkor az úgyis beszédesebb és élőbb mindenféle hiábavaló írásnál, ha meg nem, nos, lesz még rá alkalom, hogy kipróbáld, hogy átéld.

Egy-két dolgot azért kiemelnék.
A közös kajálások alatt rengeteg minden kiderül az emberekről. Amikor látod, hogy a melletted, veled szemben ülő valamit keres a szemével az asztalon, és megkérdezed tőle, hogy mit szeretne, a szemébe néz, és látod a csodálkozást és az örömet a szemében, hogy van valaki, aki odafigyelt rá. Oda adod neki a bogicát vagy akármit, nem ez a lényeg. Lehet, hogy csak egy pillanat az egész, vagy lehet, hogy számodra nem nagy erőfeszítés. Örömet okozni – még ha egy kis aprósággal is teszi olykor az ember – egyike a legjobb dolgoknak, amik az emberrel történhetnek.

Nem is tudom, mit írjak, mert annyi minden kavargok még most is, hónapok elteltével a fejemben.

Kérdéseket írok, kérdéseket, hogy gondolkozz a válaszokon.

Vajon miért tud akkora mérhetetlen örömet okozni, mikor először felcsendül a „Rejtelmek”?

Vajon miért és hogy van az, hogy a tábor végén, mikor kigördül a busz az útra, és te állsz egy egyszerű pólóban meg egy koszos rövidgatyában a porban, többnek érzed magadat és az egészet, mint amit ott fel tudnál dolgozni?

Vajon miért borulnak akkor zokogva a nyakadba egyszerre ketten, és te miért érzed azt, hogy most egy pillanatra helyére bilentek a dolgok ott belül?

Vajon mi az a nomád tábor?

Takács Márton

Fogadóórák

Név	Időpont	Időpont	Név
Barta Géza	hétfő 5.óra	Lóczi Edit	kedd 4. óra
Bíró Ágota	szerda 4.óra	Mészáros Mónika	szerda 4. óra
Csürke Ibolya	hétfő 3.óra	Mihók Viktória	szerda 3.óra
Diósi Alojzia	kedd 2.óra	Molnár Csaba	kedd 4. óra
Fábián Péter	csütörtök	Molnár Lajos	Telefonos egyeztetés után
Fehér Márta	hétfő 2.óra	Murányi Natália	hétfő 4. óra
Fejes Tünde	hétfő 4.óra	Nagy Iлона	kedd 4. óra
Fekete Ádám	hétfő 4. óra	Oláhné N. Zsuzsa	kedd 4. óra
Főző Attila	hétfő 4. óra	Puskás Aurél	hétfő 4. óra
Gallai Zsófia	kedd 4. óra	Rácz Anita	péntek 4. óra
Gavallér Csaba	péntek 4. óra	Sánta Judit	kedd 3. óra
Gonda Erzsébet	kedd 4. óra	Schäffer Anikó	kedd 3. óra
Gordos Mónika	kedd 2. óra	Somogyi Ágota	péntek 4. óra
Hargitai Bea	csütörtök 2. óra	Stojan Herbert	kedd 4. óra
Herendi Ágnes	csütörtök 3. óra	Szabó László	csütörtök 2. óra
Horváth Melinda	csütörtök 5. óra	Szász Kata	kedd 3. óra
Jakab Judit	kedd 5. óra	Szente Mária	kedd 3. óra
Kalina Yvette	péntek 4. óra	Szoták Ildikó	szerda 2. óra
Kiss Henrietta	péntek 3. óra	Szöllősy Zoltán	kedd 2. óra
Kocsis Márta	kedd 4. óra	Telek Andrea	hétfő 3. óra
Kövári Péter	szerda 4. óra	Vácziné Arnold Éva	csütörtök 3. óra
Láng Andrea	csütörtök 2. óra	Varga Adrienne	szerda 3. óra
Lendvai Györgyi	hétfő 3. óra	Verdes Éva	péntek 3. óra

IRODALMI HÁZI VERSENY MEGOLDÁSOK

1. Cavallér Csaba, a Politechnikum tanára az Eichinger band és a Nigun együttesek tagja.
2. A Ballisztika A Hajított testek, főleg lövedékek mozgásával kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik. A balneológiát a gyógyforrások, gyógyfürdők hatása és alkalmazása érdekli. A daktiloszkópia a személyazonosságának és a rendőri nyilvántartásnak az ujjlenyomatokon alapuló módszere. A gerontológia az öregkor élet- és körтанát kutatja. Numizmatika éremtant jelent. Az ornitológus a madarakat figyeli és írja le. A paleontológia a földtörténeti múlt világának kutatásával, az őslénytanal foglalkozik.
3. Lakónia ókori görög tartomány székhelye Spárta volt. Gallia ókori római tartomány a mai Franciaország, Észak-Olaszország és Belgium területén helyezkedett el. Bohémia Csehország latin neve volt. Illíria a mai Dalmácia, Bosznia és Albánia területén volt. Portugália ókori neve: Luzitánia.
4. Nemo est propheta in patria sua. = Senki sem próféta a saját hazájában.
Ecce homo! = Íme, az ember!
Frailty, thy name is woman! = Gyarlóság, asszony a neved!
Nomen est omen. = Nevében a végzete
Oh, sancta simplicitas! = Ó, szent egyszerűség!
5. Operák:
Gershwin: Porgy és Bess
Saint-Saens: Sámson és Delila
Wagner: Trisztán és Isolda
Debussy: Pelléas és Mélisande
Kakukktojás (nem opera): Cseh Tamás: Antoine és Desiré
6. *Lermontov: Korunk hőse*
A cím jelentése: a fatalista olyan ember, aki hisz az eleve-elrendelésben, a sorsszerűségben. A katonák bostonnal múltatták az időt.
Pecsorinnak hívják az elbeszélőt, aki 20 aranyat tett arra, hogy nincs eleve-elrendelés. Jelleméről, felfogásáról: „mikor beléptem az életbe, gondolatban már átéltem, s unalmat, undort éreztem, mint az, aki elolvassa egy régóta ismert könyv rossz utánezését.” „Szeretek mindenben kételkedni, ez a hajlandóság nem zavarja a jellem határozottságát, ellenkezőleg, ami engem illet, mindig bátrabban megyek előre, amikor nem tudom, hogy ott mi vár reám.”
Csihirtől részegedett le a kozák katona.
Vulics utolsó mondata „Igaza van!” Pecsorinra vonatkozott, aki akaratlanul megjósolta Vulics halálát, öszönte nem csalta meg, mikor Vulics elváltozott arcán meglátta a közeli halál pecsétjét.

MEGJEJTETTÉK:

BARABÁS JUDIT (27-ES), BRADÁK FERI) BALHÉSOK(K),
CSILLAG ZSUZSI BALHÉSOK(K), MAJOR CSILLA (AFRO(POLI)SZ,
MÉSZÁROS KRISTÓF (NINCSZSÁK), SZÉPE CSILLA (27-ES),
VÉG ISTVÁN M&Ms

GRATULÁLUNK!

IRODALMI HÁZI VERSENY
Októberi forduló
A leadás határideje: 2002. október 24.

1. Több olyan mű is szerepel a budapesti színházak műsorán, melynek balett-, dalmű- vagy operaváltozata is ismert. Sorolj föl ezek közül ötöt! Melyik színházban megy a darab? Ki a zeneszerző? (10)
2. Kik a „Brémai muzsikusok”? (2 pont)
3. A könyvek elején van négy betű: ISBN. Mit jelent? (2 pont)
4. Mit jelent a Trabant? (1 pont)
5. Honnan származik a „hapták” szavunk? (1 pont)
6. Mi a pelikán magyar neve? (1 pont)
7. Puccini több operája is kapcsolatba hozható Amerikával. Melyek ezek, és mi a kapcsolat? (6 pont)
8. Ki írta a Liliom, ki a Sárga liliom és ki a Liliomfi című színművet? Ki az a kortárs író, aki egyik – a Bárka Színházban játszott – darabjában az eredeti Liliomfi szereplőit „hasznalta föl”? Mi ennek a műnek a címe? (5 pont)
9. Kinek a novellája alapján írta ifj. Johann Strauss a Cigánybáró c. operettet? (1 pont)
10. Ki az a cigányprímás, akiről édességet neveztek el? (1 pont)
11. Kinek az elbeszélése alapján készült Jerry Bock: Hegedűs a háztetőn c. musicalje? (1 pont)
12. Ki volt a
„bihari remete”?
„széphalmi vezér”?
„bresciai hiéna”? (3 pont)
13. Mi a közös Adonisz, Szent Imre herceg és ifj. Zrínyi Miklós életrajzában? (2 pont)
14. Mi a kapcsolat Toldi Miklós és Hübele Balázs között? (2 pont)
15. Jónás könyve írója ott született, ahol I. Béla király sírja van. Hol? (2 pont)

Siker!

**Míró András
Intenzív osztályos tanuló
nak megvan a közép fokú C típusú
nyelvvizsgálója angol nyelvből.**

Gratulálunk!

Kedves diák barátaink!

A művészetismeret házi verseny sikere láttán mi (a matematika munkacsoport) is kedvet kaptunk, és ismét megkíséreljük elindítani a matematika házi versenyt. Ennek során **Pittoráf** onként 3-3 feladatot találtok, néha a különböző évfolyamok számára azonosakat. Az értékelés azonban évfolyamonként történik, illetve a 13-14. évfolyamosok együtt indulhatnak a 12. évfolyamosokkal.

A feladatok megoldását A4-es papíron kell beküldeni, feladatonként külön lapon, valamint minden lapon szerepeljen a megoldó neve, osztálya. Figyelem! Nevezhetnek maximum 3 fős csapatok is, de csak azonos évfolyambeliek lehetnek egy csapatban. A megoldások beküldésének határideje a megjelenéstől számított egy hét. A megoldásokat a matektanároznak kell adnod.

A verseny áprilisig tart, így hét fordulóból áll.

A díjak a következők:

1. díj: Egy héten át a matekórákon tanóránként egyszeri mobiltelefon-használat.
Egy héten át büfébe távozás a matekórák vége előtt 5 perccel.
Egy héten át a matektanár a matekórán üdítőt szolgál fel.
2. díj: Egy héten át büfébe távozás a matekórák vége előtt 5 perccel.
Egy héten át a matekórákon engedélyezett walkman/discman használat, egy füllel.
3. díj: Egy héten át a matekórákon engedélyezett walkman/discman használat, egy füllel.

A feladatokat rendszeresen megoldók esetében a negyedévi értékelés szubjektív pontjai emelkedhetnek.

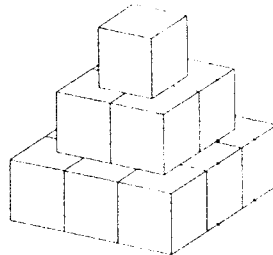
FELADATOK 7-8. évfolyamosok számára

1. Egy négyzet alakú, sakktabla-szerű játéktábla minden szélső mezőjére és az egyik átlójának minden mezőjére rátettünk egy bábut. Így összesen 404 mezőt foglaltunk el. Hány üres mező van még a táblán?
2. A háromjegyű számokat leírtuk egymás mellé növekvő sorrendben úgy, hogy a páros számok számjegyeit piros színnel, a páratlan számok számjegyeit pedig kék színnel írtuk. Hány piros színű 8-as szerepel a leírt számjegyek között?
3. Négyzethálós papírra rajzoltunk egy csigavonalat a rácsvonalak mentén. Az ábra mutatja a csigavonal képzési szabályát. A legkisebb (kezdő) szakasz hossza 1cm.

 - a) Milyen hosszú a csigavonal összesen, ha a legutoljára megrajzolt két szakasz hossza 40cm?
 - b) Ha minden irányváltotásnál összeadjuk a korábban megrajzolt szakaszok hosszát, kaphatunk-e valamikor 1500 cm-t eredményül?

FELADATOK 9-12. évfolyamosok számára

1. Az ábrán látható három emeletes piramisszerű építményt 1cm^3 -es kockákból építettük, felszíne 42cm^2 . Ennek mintájára készítettünk egy nagyobb építményt is, amelynek 2352cm^2 a felszíne. Hány emeletes az új piramisunk? Hol találhatók ilyen lépcsős piramisok?

2. Adj meg hús olyan (nem feltétlenül különböző) pozitív egész számot, amelyeknek a szorzata megegyezik az összegükkel!
3. Egy erdőgazdaság elhatározza, hogy fenyőfákat vág ki egy erdőből. A környezetvédők tiltakozására a gazdaság vezetője a következővel igyekszik csillapítani a kedélyeket:

– „Az erdő 99%-a fenyőfából áll, a favágás után az erdő 98%-a még mindig fenyő lesz.”

Megnyugodhatnak-e a környezetvédők? Az erdőnek hány százalékát akarják kivágni?

Várjuk minél több beküldő helyes megoldását!

Az egyik művészettismeret-órán Ady Endre: Jó Csönd-herceg előtt című verséről beszélgettünk. Aztán szóba került Poe Csöndje és Caspar David Friedrich Vándora. Talán nem véletlenül. Neked mi jut eszedbe látván a képet, olvasván a szövegeket?

ADY ENDRE: JÓ CSÖND-HERCEG ELŐTT

Holdfény alatt járom az erdőt.
Vacog a fogam s füttyürészek.
Hátam mögött jön tiz-öles,
Jó Csönd-herceg
És jaj nekem, ha visszanezek.

Óh, jaj nekem, ha elnémulnék,
Vagy fölbámulnék, föl a Holdra:
Egy jajgatás, egy roppanás.
Jó Csönd-herceg
Nagyot lépne és eltiprna.

CASPAR DAVID FRIEDRICH:
VÁNDOR A KÖDTENGER
FÖLÖTT

EDGAR ALLAN POE: CSÖND

Hallgass reám, szólt a démon, amint kezét a fejemre tette. A vidék, amelyről beszélek, egy szomorú vidék Libiában, a Zaire folyó határainál. És ott nincs nyugalom, nincs csönd.

A folyó vizei safrányos, beteg színűek; és nem a tenger felé folynak, hanem örökre és örökre remegnek a Nap vörös szeme alatt kavargó és vergődő mozdulatokkal. Sok mérföldre, a folyó iszapos medrének mindkét oldalán hatalmas vízililiomok sápadt pusztasága terül el. Ezek egymás felé sóhajtanak ebben az elhagyatottságban, és az ég felé nyújtják hosszú és kísérteties nyakukat, és örökké ide-oda ingatják fejüket. Valami bizonytalan mormogás száll fel közülük, mint a földalatti víznek a csobogása. És a liliomok egymás felé sóhajtanak.

De birodalmuknak van határa - a sötét, borzalmas, büszke erdőnek a határa. Itt, mint hullámok a Hebridák körül, az alacsony cserjék folyton mozgásban vannak. Pedig semmiféle szél nincs az ég alatt. És a magas, ősi fák örökké ide-oda hajladoznak recsegő, hatalmas hangon. És magas ormaikról örökké hull a harmat. És a gyökereiknél különös, mérges virágok nyílnak, forgolódva nyugtalan álmukban. És a magasban, zúgó és hangos lármával, örökre rohannak a szürke felhők nyugat felé, mígnem vizesésként hőmpölyögnek alá a látóhatár tüzes falán. És nincsen semmi szél az ég alatt. És a Zaire folyó partjain nincs sem nyugalom, sem csönd. Éj volt, és esett az eső; és amíg esett, eső volt, de mikor lehullott, vérré vált. És ott álltam az ingoványban a magas liliomok között, és az eső a fejemre hullott, és a liliomok egymás felé sóhajtottak elhagyatottságuk ünnepességében.

És egyszerre csak a Hold fölkelte a vékony, kísérteties ködön keresztül, és vörös volt a színe. És a szemeim egy hatalmas, szürke sziklára tévedtek, amely a folyó partján állott, és meg volt világítva a holdfénytől. És a szikla szürke volt, és kísérteties, és magas, és a szikla szürke volt. Homlokán betűk voltak a köbe vése; és én keresztül gázoltam a vízililiomok mocsarán, míg nem közel értem a parthoz, hogy elolvashassam a betűket a kövön. De nem tudtam kibetűzni őket. És már-már visszaindultam a mocsár felé, mikor a Hold vörösebben kisütött, és megfordultam, és megint a sziklára néztem és a betűkre; és a betűk ezek voltak: ELHAGYATOTTSÁG.

És fölnéztem, és egy férfi állott a szikla csúcán; és én elrejtöttem a vízililiomok közé, hogy kifürkészem a férfi mozgatait. Magas és előkelő külsejű ember volt, és vállától a lábáig egy régi római tógába volt burkolva. És alakjának körvonalai bizonytalanok voltak, de a vonásai egy istenség vonásaira vallottak, mert az éjnek, és a ködnek, és a Holdnak, és a harmatnak a köpenye nem takarta el arcának vonásait. És a homloka fonséges volt a gondolatól, és a szeme zavaros a gondtól; és az arcán levő néhány ráncból kiolvastam történeteket bánatról és fáradtságról és az emberiségtől való undorról, és a magány utáni vágyakozásról. És a férfi ült a sziklán, és kezére támasztotta a fejét, és elnézett az elhagyatottság fölött. Lenézett az alacsony, nyugtalan bokrokra és föl a magas, ősi fákra, és még magasabbra, föl a zúgóégre és a vörös Holdra. És a közelében feküdtem a liliumok védelme alatt, és figyeltem az ember mozgatait. És az ember reszketett a magányban; de az éj eltűnt, és ő ott ült a sziklán. Ekkor lementem a mocsárba és messze belegázoltam a liliumok sűrűjébe és szó-

litottam a vízilovakat, melyek a mocsár iszapjában laktak. És a vízilovak meghallották hívásomat és a behemóttal együtt eljöttek a szikla tövébe és hangosan és félelmetesen üvöltöztek a Hold alatt. És én a közelben hevertem és figyeltem az ember mozgatait. És az ember reszketett a magányban; de az éj eltűnt és ő ott ült a sziklán.

Ekkor megátkoztam az elemeket a fölfordulás átkával; és egy rettenetes zivatar támadt az égből, ahol azelőtt nem volt szél. És az ég elfakult a zivatar hevességétől, és az eső ráhullott az ember fejére, a folyó kínjában tájékozott, és a vízililiomok sikoltoztak, és az erdő széttöredezett a szélvészről, és mennydörgött, és hullott a villám, és a szikla megingott alapjaiban. És én a közelben hevertem rejtkehelyemen, és figyeltem az ember mozgatait. És az ember reszketett a magányban; de az éj eltűnt és ő ott ült a sziklán.

Ekkor megharagudtam, és megátkoztam a csönd átkával a folyót, és a liliumokat, és a szelet, és az erdőt, és az eget, és a mennydörgést, és a vízililiomok sóhajait. És ezeken megfogant az átok, és elcsöndesültek. És a Hold nem bandukolt föl többé ösvényén az égen, és a mennydörgés elhalt, és a villám nem csillant föl többé, és a felhők mozdulatlanul lebegtek, és a vizek visszasüllyedtek szintjükre, és úgy maradtak, és a fák nem hajladoztak többé, és a vízililiomok nem sóhajtottak többé, és a zúgás nem hallatszott tovább közöttük, és zajnak még az árnyéka sem tűnt föl a hatalmas, végtelen sivatagban. És fölnéztem a Szikla betűire, és azok megváltoztak; és a betűk ezek voltak: CSÖND. És a szemeim a férfi ábrázatára tévedtek, és az ábrázata halvány volt a rémülettől. És hirtelen fölemeite fejét a kezéről, és fölállt a sziklán, és hallgatózott. De nem volt semmi hang a hatalmas, végtelen sivatagban, és a betűk a sziklán ezek voltak: CSÖND. És az ember megremegett, és elfordította arcát, és elfutott messzire, sietve, úgyhogy nem láttam többé.

Egy nyolcadikos diák már tavaly hitegetett, „fenyegetett”, hogy készül egy cikk a ~~Regény~~ **Regény** nak, mely az iskolában fejét felűtő ellentétéről szólna. Az írás mind a mai napig várat magára, ugyanakkor a hozzá választott regényrészlet már felkerült a hálózat-ra. Most ez olvasható az alábbi sorokban – egvelőre a személyes vélemény kifejtése nélkül. Remélem, az is hamarosan következik.

A szerk.

Halasi Mária: Az utolsó padban

(részlet)

(...) - Györgyi néni, kérem, nekem azt mondta az anyukám, hogy a cigányok mind ilyenek. Kati is cigány.
 - És mi az, hogy cigány? – kérdezte Györgyi néni.
 - Fetter megzavarodott. Gyorsan leült.
 - Ne ülj le, kislányom, téged kérdeztelek.
 - Hát... barna a bőre...
 - Copfos, a te bőröd milyen nyáron? – kérdezte Györgyi néni az osztálytól.
 - Barna – felelte Copfos.
 - Fekete a haja – nyöszörögte Fetter.
 - Katinak milyen színű a haja? – kérdezte Györgyi néni az osztálytól.
 Kórusban zúgták:
 - Barna
 - Hát a Rózsa Ildikónak?
 Ismét a kórus:
 - Fekete.
 - Pizskos – mondta bizonytalanul Fetter. Legszívesebben sírva fakadt volna.
 - Gyere csak ki Deák Ferenc – intett Györgyi néni a Lófogúnak, mert a Lófogu ilyen híres történelmi név viselője. A fiú kisüdürgött a katedrához, laposakat pislogva.
 Azt hitte, Györgyi néni észrevette, hogy egy képeslapból tankot vág ki ollóval, s megkérdi, hogy merészelt ollót hozni az iskolába, mikor ma nincs kézimunkaóra.
 De Györgyi néni egészen mást akart.
 - Mutasd a kezedet. Huh, de maszatos!
 Most mutasd fel az osztálynak. Pizskos?

- Pizskos! – kiabálták mindnyájan.
 - Ülj le, Fetter Ági – mondta Györgyi néni olyan hangon, hogy Fetter maga sem értette, miért nem süllyed a föld alá.
 - Majd én elmondom nektek, mi az, hogy cigány – kezdte Györgyi néni. – Ember, mint mi mindnyájan, akik a földön élünk, gondolkodunk, érzünk, dolgozunk. Ember, mint a magyarok, a franciák, az oroszok, a négerok, a kubaiak; legföljebb a bőrünk színe különbözik, de nevetünk, ha öröm ér minket, sírunk, ha bánatunk van. A cigányok meg... Valamikor nagyon régen Indiában éltek, s olyan szegények voltak, hogy a gyerekeik egymás után pusztultak el az éhségtől. Egy napon elhatározták, hogy útra kelnek, és olyan országot keresnek maguknak, ahol nem ennyire mostoha az élet. És vándoroltak, folyókon át, hegyeken át, öregek, gyerekek, asszonyok, férfiak. Teltek az évtizedek, az évszázadok, de sehol se találtak olyan vidékre, ahol biztonságban, békeségben, jólétben élhettek volna. Amerre csak jártak, mindenütt voltak gazdagok meg szegények. A gazdagok a gazdagságukat féltették tőlük, a szegények meg azt a keveset, amit a gazdagok meghagytak nekik. Így lett évszázadokon keresztül kóbor nép a cigány. És jött 1945, és kimondták, hogy minden ember egyenlő: a cigányoknak nem kell tovább vándorolniuk, mindörökké hazát kaptak itt. Semmi bántódásuk nem lesz, ha becsületesen élnek és dolgoznak. (...)

Kedves soraim

Tizen-huszonéves koromban József Attila volt a Bibliám. Minden élethelyzetre volt egy üzenete számomra, és még ma is rácsodálkozom néha egy-egy fantasztikus képére. Néhány ilyen kedvencet szívesen megosztok veletek.

Ha dühös vagyok – bár ez viszonylag ritka –, eszembe jut, hogy „még jó, ha az ember haragja nem az embert magát harapja” (Magad emésztő...), de ha esetleg rátok haragszom valamiért, nektek is jusson eszetekbe: „Érted haragszom, nem ellered” (Érted haragszom...).

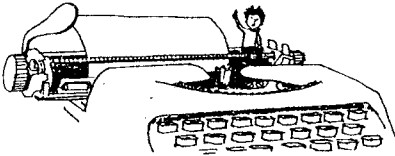
A mindennapos iskolai nyüzsgés után otthon „szoktatom szívemet a csendhez”, és József Attilával szemben ez nekem gyakran bizony nehéz. (Óda)

Néha furcsa, festett hajú fickókat látok, és eszembe jut: „Légy, ami lennél: férfi.” (Tudod, hogy nincs bocsánat)

Emlékszem, a kutyám, amikor aludt, néha vakkantott egyet álmában, pontosan úgy, ahogy „a villamos ... álmában csenget egy picit”. (Altató)

Március végén, április elején néha egyik napról a másikra kitavasodik, szinte észre se veszem, és reggelre minden kizöldül, mert „az éjjel rászálltak a fákra, mint kis lepkek, a levelek”. (Eszmélet)

Vagy egyszerűen csak elképzelem, ahogy „lábára lehajtja fejét, alszik a bogár, a darázs”, mint egy kisgyerek, aki nem akart még lefeküdni, de az álom legyőzte őt, és a vacsoraasztalra borulva szundított el; vagy ahogy „lomhán, szinte lábrakap s mászik a surolókefe” rokonát, a sünt is megtevesztve. (A város peremén).

Hargitai Bea

Történet

Elindult, ballagott. Haladt egyenletesen. Nem törődött semmivel, csak ment és ment. Nem érdekelték a távoli hegyek, sem a felettük lassan kialakuló viharfelhők. A vilám ugyan beleszaphat, de csak nem tesz ilyen bolondságot...

Az úton feltűnőket sem figyelte, nem érdekelte sem a szénásszekér, sem a benzingőzt eresztő sok csoda. Tempója egyenletes volt, nem úgy, mint az úttal együtt kanyargó pataké, amely hol nagy sietősen vágott át szűkületeken, hol lassúdad hömpölygött a kiszélesedett itatóhelyeken. A pihenőre igyekvő csorda ugyanúgy nem érdekelte.

Nem nézett a szőlőhegy oldalán kapáló asszonyok után, nem figyelte a kaszáló szénát gyűjtő férfiakat, és a bokrok közt játszó gyerekek sem érdekelték. Ballagott, haladt egyenletesen. Ment, amíg a megfelelő helyre nem ért. Ott, akkor, mögötte és felette megszólaltak a harangok. Dél volt.

A toronyóra nagymutatója pontosan egy percig pihent, aztán elindult, ballagott. Haladt egyenletesen. Nem törődött semmivel, csak ment és ment...

Major Csilla (Pő(ó)ni)

Ajánló oldal

Ray Clooney: Páratlan Páros 2.

-komédia két részben-

Rendezte: Szirtes Tamás

A szerzőről: Ray Clooney a West End-i komédia egyik legnagyobb alakja, drámaíró, színész, rendező és producer egy személyben. 1983-ban alapította a Theatre of Comedy-t, s a színház nyitódarabját ő maga írta meg: ez lett a Páratlan Páros [Run for your wife], amelynek egyszerű, köznapi figurái lehetetlen helyzetekbe kerülnek. S ahogyan a tehetség családon belül sokszor „ragadós”, úgy Clooney fia, Michael Clooney is komédiaszerző lett [csak zárójelben jegyezni meg, hogy a Madách Kamara évek óta nagy sikerrel játssza a Nem ér a nevem című hihetetlen komédiáját].

A Páratlan Páros (Cseke Péter, Szerednyey Béla, Tóth Enikő) már 1985 óta szerepel a Madách Kamara repertoárján; ezen kívül nyolc éve a Miért nem marad reggelire? (Benedek Miklós, Pusztaszeri Kornél és Für Anikó) és a Ne most, Drágám (Gálvölgyi János, Szerednyey Béla, Tóth Enikő, Kiss Mari) című darabokon is jókat derülhetünk – minden poén dramaturgiailag tökéletesen van elhelyezve.

A darabról: A komédia (bár a történet felfogható az előző darab folytatásának, külön, kelek egészként is értelmezhető és élvezhető) matematikai pontossággal felépített, abszurd és örült logikával működő örületei lélegzetelállító tempóban száguldanak a színpadon, a szereplőket pedig így kényszerítik egyre több hazugságra. A főhős, bizonyos John Leonard Smith [Cseke Péter] londoni taxisoőr, aki kettős életet él. London két kerületében két házasságot és családot tart fenn (az egyik feleség Mary [Bencze Ilona], lányuk: Vicky [Kathy Patricia] – a másik Barbara [Tóth Enikő], akitől egy fia van: Gavin [Szanitter Dávid]).

A modern technológia, az Internet megjelenésével a világhálón akad egymásra Vicky és Gavin, akik egyidős fiatalok révén szeretnék megismerkedni egymással, ráadásul kiderül, hogy mindkettőjük apját John Leonard Smith-nek hívják és taxisoőr. Amikor főhősünk rájön, végképp lebukhat, elkezd az eseményeket hihetetlen, meglepő mederbe terelni. Segítségére van ebben legjobb barátja és bérlője Stanley [Szerednyey Béla], aki idős apjával készül nyaralni [Reviczky Gábor] és úgy tűnik, a katasztrófa elkerülhetetlen... És mi lesz akkor, ha a két fiatal egymásba szeret...

Ajánlanám ezt a darabot mindazoknak, akik szeretnek felhőtlenül kacagni egy estén át: csakhogy saját példámat (és nyilván elfoglaltságomat) említem: a darabot mindössze csak kétszer játszották, amikor volt szerencsém megnézni. A színészek egyetlen bakija végképp feledhetetlenné tette az estét: Cseke Péter véletlenül Szerednyey-nek szolt be a felesége helyett, hogy: „Zuhanyozz, vetközz le és várj meg, ne kezd el nélkülem”. Mondanom (vagy írnom) sem kell, hogy a döbbenettől mindenki kitérő nevetéssel reagált.

Neophyllis

Ajánló oldal

Nyüglődés a Nagy Kátyúhoz

Idei első (színházi) próbálkozásom.

Nos, mivel nem szeretnék abba a hibába esni, amibe a darab, nem rabolnám soká a figyelmet.

Spiró ősbemutató a Bärkän: Fogadó a Nagy Kátyúhoz. A Zimmer Feriből ismert szituáció, csak itt nem szegeket dobnak a német vendégek Mercedeszei elé a Balaton-parton, hanem a kátyút mélyítik az abban érdekeltek a Nagy Magyar Alföldön. Vigjáték ez is, sőt zenés (bár nekem eddig más fogalmam volt a zenés színházról, de sebj). Vannak kacajok itt-ott, főleg különböző nézőtéri szigeteken. Ez a közönség összetételéről árukkodik némiképp: akkor még azt hitték, ha zaérnek a Big Brother végére.

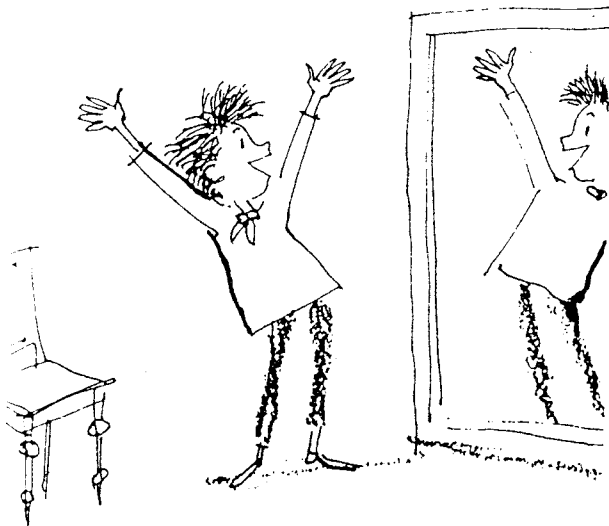
(Aztán csak a késő esti kiadásban bízhattak.)

(Aztán azt is lekésték.)

Hosszú volt. Nagyon hosszú.

A darab egyébként tele volt jó ötletekkel, rögtön itt az alap~: Szigligeti Ede Liliomfi című darabjának szereplői. És a zene, Istenem, az élő zene. Nyelvi humor, rendben. A tér: használható és látványos. Rendben. Csak azt érteném meg, hogy mi végre. Mért ezek a szereplők, ha ez csak egy ötlet marad. Mért a zenés erőlködés, ha csak egy színész (Varga Gabriella) kellően felkészült énekes és táncos. Mért a nyelvi humor, ha egy jelentős részére a rendezés (Keszég László) nem hagy időt. És mikor tanulja meg Gaszó György a szövegét. És főleg mért ilyen hosszú.

Talán, ha hatvan percben ez az egész. Vagy kétszer negyven, ha már „egész estés”. De száz perces felvonás után még szünetet is tartani, és még egy óra! (A Julius Caesar is rövidebb, pedig az sem kispálya.)

Hosszú volt. Nagyon hosszú.

Az a baj, hogy a Bärkä ezt rendszeresen csinálja. Mindenkit ronggyá gyötörnek. A színészeket, a műszakot és a nézőket is. És ki érti ezt: az előadások végére már nem jut energia. (Ahogy most sem jutott.)

Kár.

Mértékletesség, barátaim.
Mértékletesség!
Úgyhogy abba is hagyom.

M. Keszég

Aranylepések

- Álld meg, Isten, a magyart!
- Isten összeveszik Luciferrel.
- Éva képviseli a nőt, és sokszor ő a negatívum.
- A minnesangerek áttörték a keresztény határokat szavakban.
- Szent Ágoston, a meghitt pogány a szépirodalmat építette.
- A Vallomások műfaja óda.
- Átugornék XVI. Lajosra.
- Anna rádöbben a szerelem érzésére és meg is tetszik neki.
- Kölcsey elfelejtette a politikát.
- Széchenyi egyszerűen megőrül.
- A haza lesüllyedt.
- A Habsburgoknak költséges fenntartani Magyarországot.
- Magyarországon megnőtt a gazdaság.
- A tehén megromlik egy idő után.
- A szereplő a múltbeli pozitív dolgokat szeretné viszontlátni és sokat vágyakozik, de lemond vágyairól. Ezt alexandrizmusnak is nevezik.
- A hős mindig kiemelkedett a műből.
- Nem idézni szeretne, fogalmazni.
- A verssorok ketté vannak törve.
- A mű in medias részzel kezdődik.
- Két céljuk van: megmenekülés és szóalkotás.
- M. otthon végezte a házimunkát.
- ...így lesz az erdőtüzből tábornú.

A tartalomból

IT-jegyzőkönyv.....	2
IB-melléklet.....	4
Tornaház-pályázat.....	6
A 14. maratoni futónk.....	7
Sporthírek.....	7
Tájékoztató a sítúráról.....	9
Védett épület.....	10
A nyelvi munkacsoport hírei...	12
SzabóD angliai élményei.....	13
Takács Marci nomád tábora...	16
Fogadóórák.....	17
Irodalmi házi verseny.....	18
Matek házi verseny.....	20
Csend és magány.....	22
Az utolsó padban.....	24
Hargitai Bea kedves sorai.....	25
Pó(ó)ni története.....	25
Neophylis páratlanul.....	26
Tibor nyüglődése.....	27

Az előző számban a magyar nyelvről szóló vers szerzője: Bencze Imre. A mű címe: Édes, ékes apanyelvünk. A megfjető: Szöllősy Zoltán.

október 11.

Gólyabál!

Az illusztrációkat Horst Lemke készítette Erich Kastner: Az emberke című kötetéhez, és Jakab Eszter tanácsára kerültek ebbe a számba.

Poliográf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Puskás Aurél

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: judit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében